

AANTEKENEN mhr.

Poelmann van den Broek
t.a.v. de heer mr. J.P.J.M.Naus
Postbus 1126
6501 BC Nijmegen

Holten, 26 mei 2010

Betreft: uw ref. 54.45450 inzake V.N.I./Hofs sr.

Geachte heer Naus,

Uit uw aktie met betrekking tot de betekening op 20 mei 2010 van het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010 maak ik op, dat u niet in hoger beroep wenst te gaan van dit vonnis, hoewel u de zaak op een aantal punten heeft verloren.

Ikzelf overweeg wel een hoger beroep, omdat ik vind, dat de kantonrechter op een aanzienlijk aantal belangrijke punten een foutieve beslissing heeft genomen, hoewel het vonnis financieel voor mij voorlopig alleen maar gunstig is, omdat V.N.I. een fors bedrag aan mij dient te betalen, dit ondanks dat ik tot achterstallige huurbetalingen tot 16 september 2005 ben veroordeeld.

Na uitgebreid advies te hebben ingewonnen bij het juridisch loket in Almelo en tevens een second opinion te hebben gevraagd bij Jurofoon en een advocaat doe ik u bijgaand mijn berekening naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter toekomen **(bijlage 1)**.

Duidelijk is naar de mening van verschillende deskundigen gebleken, dat de kantonrechter de weg op een aantal punten volkomen is kwijtgeraakt en er zich met een jantje van leiden van af heeft gemaakt.

Ook hebben de bovengenoemde deskundigen gesteld, dat de kantonrechter tegen alle regels in heeft verzuimd een proces-verbaal van de comparitie van partijen op te maken, dit voor te lezen en (na goedkeuring van partijen) dit door hen te laten tekenen dan wel partijen te vragen of voorlezing en tekening achterwege kan blijven. Het proces-verbaal had vervolgens aan partijen moeten worden toegezonden en aan het procesdossier moeten worden toegevoegd. Deze gang van zaken wordt geregeld in wetsartikel 88 Rv. lid 3.

Het is evident, dat een dergelijke omissie een ernstige schending van de rechtsregels en ontoelaatbaar is en het zelfs mogelijk is, dat het vonnis van 13 april 2010 niet rechtsgeldig geweest is, omdat het proces-verbaal de enige kernbron is van hetgeen zich ter terechtzitting heeft voorgedaan.

De HR zegt hierover:

De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal ter terechtzitting”.

Zie HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342, HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

En

“Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kernbronnen van gevoerde verweren”

Zie HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

En

“Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in acht genomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard” D.i. vaste rechtspraak

Zie HR 15 juni 1976, NJ 1976, 562

Men vertelde mij en mijn echtgenote, dat het hen ten zeerste bevreemdt, dat u de rechter niet heeft aangesproken op haar verzuim betreffende het opmaken van het proces-verbaal, omdat u als advocaat toch op de hoogte dient te zijn van de geldende regels, met name omdat een comparitie van partijen een zeer belangrijke zitting is en het van doorslaggevend belang is, dat het daarin besprokene wordt vastgelegd en door partijen wordt goedgekeurd.

Uit het exploit van 20 mei 2010 van Tjihuis & Partners blijkt, dat u zelfs zo ver bent gegaan, dat u een gerechtsdeurwaarder een foutieve vordering betreffende achterstallige huurpenningen van € 312.633,58 heeft laten opnemen in zijn exploit. Deze handelwijze kan zelfs worden aangemerkt als een onrechtmatige daad dan wel Valsheid in Geschrifte, hetgeen zowel uw cliënte als Poelmann van den Broek is aan te rekenen. Ook is mijn mening, dat Tjihuis & Partners het genoemde bedrag niet zondermeer in haar exploit had mogen opnemen, daar ook zij aan de hand van het vonnis had kunnen zien, dat er in het dictum geen bedrag betreffende de zogenaamd achterstallige huur door de kantonrechter is genoemd. Tjihuis & Partners heb ik heden voor haar actie in deze met een aangetekend schrijven aansprakelijk gesteld.

Ik wil u er bovendien nogmaals op wijzen, dat de kantonrechter zich in haar tussenvonnissen van 19 mei en 17 november 2009 en in haar eindvonnis van 13 april 2010 schuldig heeft gemaakt aan tal van juridische misslagen. Daarbij is van belang, dat deze (deels) zijn geïnitieerd door uw cliënte V.N.I. en uzelf, waarbij V.N.I. en u wetsartikel 21 Rv. vele malen met voeten hebben getreden en er meerdere malen zelfs sprake is geweest van Valsheid in Geschrifte en bedrog.

Volgens de Hoge Raad is reeds sprake van bedrog *wanneer een partij door haar oneerlijke proceshouding belet dat in de procedure feiten aan het licht komen die tot een voor de tegenpartij gunstige afloop van die procedure zouden hebben kunnen leiden.*

Zie: HR 4 oktober 1996, 16090, NJ 1998, 45 (HJS 46)

Het is niet moeilijk vast te stellen, dat hetgeen uw cliënte, u en andere collega's tijdens de procedures tegen mijn zoon en mij allemaal hebben gepresteerd het bovenstaande mijlenver overstijgt, met name door het indienen van berekeningen, die bewust en met voorbedachten rade foutief zijn opgesteld.

Dat rechters zijn meegegaan in de frauduleuze handelwijze van uw cliënte en daar zelfs nog opzettelijke juridische misslagen aan hebben toegevoegd tart iedere beschrijving en betekent het einde van onze veelgeprezen rechtsstaat.

Dit doet echter niet af aan de ernst van de fraude en het bedrog van uw cliënte, u en uw collega's, dat moge duidelijk zijn.

Onderstaand geef ik u volledigheidshalve een resumé van de (belangrijkste) juridische misslagen van de kantonrechter, die in een (eventuele) hoger beroepprocedure in elk geval aan de orde zullen komen:

- Primair: B.Th. Hofs is bewezen nooit de huurder van het pand van V.N.I. geweest, terwijl de kantonrechter stelt, dat dit wel zo is om het Hof ter wille te zijn;
- Subsidiair: Hofs jr. is in elk geval niet meer na 2 november 2002 de huurder van het pand van V.N.I. geweest, zoals door de kantonrechter zelf in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 is vastgesteld, dit door de bewezen geachte stilzwijgende toestemming van V.N.I., welk oordeel door de kantonrechter in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 plotseling wordt miskend. Het Hof heeft de drie grieven van V.N.I. in haar Memorie van 24 juli 2007 tegen het oordeel van de kantonrechter in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 niet gehonoreerd en dus de stilzwijgende toestemming erkend;
- De eventueel vereiste akten van bedrijfsoverdracht ingevolge wetsartikel 6:159 BW zijn aanwezig en zowel in het bezit van het Hof als van de kantonrechter en V.N.I., maar de kantonrechter heeft bewust om het Hof niet voor de voeten te lopen in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 een verkeerde uitleg aan dit wetsartikel gegeven en vervolgens ten onrechte geconcludeerd, dat de huurovereenkomst niet is overgegaan van Xenon Computers V.o.f. op Xenon Webstore B.V.;
- De kantonrechter heeft de opzegging van de bedrijfsruimte door curator mr. Haafkes d.d. 10 maart 2004 in haar vonnis van 17 november 2009 en ter comparitie van partijen compleet genegeerd, ondanks het door haarzelf benoemen van deze opzegging als feit in eerdere vonnissen, o.a. in haar tussenvonnis van 5 september 2006 ten aanzien van R.T.B. Hofs en ook nog in haar tussenvonnis van 19 mei 2009 ten aanzien van B.Th. Hofs;
- De kantonrechter heeft de zeer uitgebreide bewijsvoering van de beide heren Hofs betreffende de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst op 25 februari 2004, die bewezen ook zo is opgevat door V.N.I., afgedaan met de bewoordingen, dat de gang van zaken tijdens de ontruiming en het inleveren van de sleutels geen einde betekent van de huurovereenkomst, daarbij exact dezelfde tekst gebruikend als het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 ten aanzien van Hofs jr., hetgeen zeer veelzeggend is;
- In haar eindvonnis van 24 april 2007 ten aanzien van Hofs jr. heeft zij dus bepaald, dat Xenon Webstore B.V. in elk geval vanaf 2 november 2002 de huurster van het pand van V.N.I. is geweest en daarom ook heeft zij ook niet vastgesteld, dat de huurovereenkomst per de ontruimingsdatum was beëindigd dan wel het huurcontract per enige andere datum ontbonden, zoals de eis van V.N.I. in de dagvaarding d.d. 23 december 2003 was, zijnde in haar vonnis van 24 april 2007 van geen relevantie nu zij had bepaald, dat R.T.B. Hofs (en dus evenmin zijn vader) de huurder van het pand was vanaf 2 november 2002, maar Xenon Webstore B.V.;
- In haar tussenvonnis van 19 mei 2009 heeft de kantonrechter onder r.o. 4.3.1 dus plotseling gesteld, dat B.Th. Hofs (en dus ook zijn zoon) de huurders van het pand van V.N.I. zijn gebleven tot opzegging van mr. Daniëls op 16 juni 2005, omdat zij in dit tussenvonnis onder r.o. 4.2 wetsartikel 6:159 BW verkeerd heeft uitgelegd;

- Duidelijk is, dat zij deze tournure heeft gemaakt om het Hof betreffende zijn arrest d.d. 10 juni 2008 dienaangaande niet voor de voeten te lopen, hoewel het Hof het betreffende wetsartikel wel goed heeft uitgelegd, maar (overigens ten onrechte) gesteld heeft dat de vereiste akte(n) niet aanwezig was (waren). De (ingewikkelde) uitspraak van het Hof onder r.o.5.12 is door de kantonrechter duidelijk niet begrepen en daarom heeft zij zelf maar een draai aan de zaak gegeven door het wetsartikel 6:159 BW verkeerd uit te leggen;
- In haar vonnis van 17 november 2009 stelt zij onder r.o.2.3 vervolgens expliciet, dat de huurovereenkomst tussen V.N.I. en Xenon Computers V.o.f. (waarvan R.T.B. Hofs dus de andere vennoot was) op 16 september 2005 is beëindigd door opzegging van mr. Daniëls. Zij heeft zich met haar stellingen in de tussenvonnissen van 19 mei en 17 november 2009 zodoende op manifeste wijze schuldig gemaakt aan machtsoverschrijding ten opzichte van haar eerdere uitspraak in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007;
- Uit het bovenstaande vloeit vanzelfsprekend voort, dat de kantonrechter kennelijk zelf vanaf 19 mei 2009 van mening is, dat zij in haar eindvonnis van 24 april 2007 een juridische misslag heeft gemaakt betreffende de identiteit van de huurder en dat zij dus thans zelf ook moet vinden, dat zij nooit had kunnen stellen, dat de huurovereenkomst tussen de heren Hofs en V.N.I. door stilzwijgende toestemming van V.N.I. op 2 november 2002 was overgegaan van Xenon Computers V.o.f. naar Xenon Webstore B.V.;
- Daar vloeit dan automatisch weer uit voort, dat wanneer zij (naar haar mening van thans) toen die juridische misslag niet had gemaakt zij toentertijd dus had moeten vaststellen, dat de huurovereenkomst tussen de heren Hofs en V.N.I. per 25 februari 2004 was beëindigd dan wel op een latere datum had moeten ontbinden, zoals door V.N.I. in haar dagvaarding d.d. 23 december 2003 gevorderd;
- Daar vloeit dan ook weer uit voort, dat wanneer de kantonrechter in haar eindvonnis van 24 april 2007 had vastgesteld, dat de huurovereenkomst op 25 februari 2004 was geëindigd dan wel had vastgesteld, dat de curator de huurovereenkomst per 10 maart 2004 had opgezegd of wanneer de kantonrechter de huurovereenkomst op een latere datum had ontbonden (hetgeen na een rechtsgeldige beëindiging eigenlijk niet mogelijk is) noch het Hof noch de kantonrechter nadien de eiswijziging van V.N.I. in haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 ten aanzien van R.T.B. Hofs dan wel in haar Conclusie van Replik tevens wijziging van eis d.d. 12 december 2008 ten aanzien van B.Th. Hofs hadden kunnen honoreren, omdat de kantonrechter dan reeds de bovengenoemde vaststellingen dan wel opzegging had gedaan;
- Evenwel staat onomstotelijk vast, dat de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van R.T.B. Hofs dienaangaande geen juridische misslag heeft begaan, omdat de door haar geoordeelde stilzwijgende toestemming van V.N.I. met de contractsovername degelijk onderbouwd is gemotiveerd en de (eventueel) vereiste akten ingevolge wetsartikel 6:159 BW reeds via een akte ter rolle d.d. 3 oktober 2006 door R.T.B. Hofs aan haar en V.N.I. waren overgelegd. Evenmin heeft het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 noch in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 de stilzwijgende toestemming van V.N.I. weersproken, dus erkend, hoewel V.N.I. drie grieven tegen deze vaststelling van de kantonrechter had aangevoerd. Het Hof heeft echter ten onrechte zelf een grief toegevoegd en daarin gesteld, dat de akten ingevolge wetsartikel 6:159 BW niet aanwezig waren;
- Vorderingen betreffende huurpenningen na ontruiming van een pand zijn überhaupt volgens de wet niet mogelijk, eventueel wel schadevergoeding voor gederfde huurinkomsten, zoals door V.N.I. gevorderd in de dagvaarding in eerste aanleg; gedateerd 23 december 2003;

- Opschorting van huurpenningen was wel toegestaan, zowel op grond van het gewone opschortingsrecht als op grond van het speciale opschortingsrecht, zoals uitdrukkelijk door mij en mijn zoon bewezen in eerdere processtukken en met name door mij in produktie 38 ter comparitie toegezonden, met welke bewijsvoering de kantonrechter echter niets gedaan heeft. Zij heeft slechts letterlijk de mening van het Hof in zijn tussenarrest d.d. 10 juni 2008 ten aanzien van R.T.B. Hofs overgenomen;
- Door mij is in mijn akte van 18 augustus 2009 uitgebreid en zeer goed onderbouwd bezwaar gemaakt tegen de “eiswijziging” van V.N.I., waarop door de kantonrechter in strijd met een goede procesorde met geen woord is gereageerd in haar tussenvonnissen van 17 november 2009. Het bezwaar is herhaald en uitgebreid in mijn produktie 35 ter comparitie van partijen d.d. 1 april 2010. Deze eiswijziging was in elk geval feitelijk en juridisch onmogelijk, wat er verder ook van zij;
- V.N.I. heeft door haar eigen schuld het pand na de ontruiming op 25 februari 2004 niet verhuurd, hetgeen ook in diverse processtukken en in produktie 36 ter comparitie uitgebreid en zeer goed onderbouwd is bewezen, met name onder het kopje Schuldeisersverzuim/schadebeperkingsplicht, waarop noch door de kantonrechter noch door V.N.I. is gereageerd, waardoor mijn vaststellingen staan als een huis;
- V.N.I. heeft voortdurend verschillende stellingen in haar conclusies en akten betreffende huurdoorbetalingen, betalen van schadevergoeding, contractuele boete, wettelijke rente, data vanaf die contractuele boete dan wel rente zou moeten worden betaald, etc. en ook wisselt zij meerdere malen de volgorde van primaire en subsidiaire vorderingen. Al deze zaken had de kantonrechter moeten signaleren, hetgeen zij verzuimd heeft;
- V.N.I. heeft vele verschillende data genoemd, waarop de huurovereenkomst volgens haar rechtsgeldig zou zijn beëindigd, ook de kantonrechter heeft zich daaraan schuldig gemaakt;
- De kantonrechter is onterecht uitgegaan van een boetebeding van 24% samengestelde rente per jaar te betalen over de totale verschuldigde hoofdsom, daarbij verwijzend naar artikel 14.2 van de algemene voorwaarden (m.z. Algemene Bepalingen), terwijl dit boetebeding slechts een boete van 2% per maand van de hoofdsom aangeeft en dus max. een bedrag van € 183,95 per maand kan betekenen, even de hypothetische stelling aangenomen, dat ik de huurder ben geweest, er inderdaad een huurachterstand heeft bestaan en het huurbedrag per maand inderdaad € 9.197,30 was, zoals V.N.I. steeds beweerd heeft;
- De kantonrechter heeft V.N.I. in de gelegenheid gesteld alsnog een schriftelijke reactie in te dienen, zijnde de beslissing van het Hof, dit nadat de einddatum van het vonnis in een brief van 18 augustus 2009 aan beide partijen reeds was bepaald op 15 september 2009 en er uitdrukkelijk in de betreffende brief stond, dat er geen stukken meer door partijen mochten worden ingediend. Dit bericht betreffende de schriftelijke reactie van V.N.I. ontving B.Th. Hofs in een brief van 15 september 2009, waarin overigens niet werd uitgelegd, hetgeen die beslissing van het Hof dan wel inhield;
- Etc. etc.

Ook dienen u en uw cliënte zich te realiseren, dat het volslagen onmogelijk is, dat er in de procedure V.N.I./Hofs jr. (zaaknummer 104.003.717, zaaknummer rechtbank 158791 CV EXPL 190/04) een gelijklopende uitspraak komt als in de zaak bij de kantonrechter ten opzichte van mijzelf, eveneens met zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04. Dit is dan het ultieme bewijs, dat er kapitale misslagen zijn gemaakt, daar het in zowel de zaak V.N.I./Hofs jr. als in de zaak V.N.I./Hofs sr. ten principale gaat om exact dezelfde feiten, rechtsregels en wetsartikelen, waarover geoordeeld moet worden of waaromtrent een beslissing moet worden genomen.

Ik noem de identiteit van de huurder, de datum van beëindiging van de huurovereenkomst, de interpretatie van wetsartikel 6:159 BW, de akten van bedrijfsoverdracht, de interpretatie van het boetebeding ingevolge artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst, de relevantie van de opzegging door curator mr. Haafkes en de opzegging door bewindvoerder mr. Daniëls, *zover nog niet geschied*, etc., de beoordeling waarvan zowel ten aanzien van R.T.B.Hofs als B.Th.Hofs gelijkluidend moet zijn.

U en uw cliënte is het genoegzaam bekend, dat er vanwege de rechterlijke macht thans vele verschillende uitspraken liggen betreffende de betaling van huurpenningen door mijzelf en/of mijn zoon, terwijl de feiten dienaangaande in beide procedures simpel en exact hetzelfde zijn. De betreffende uitspraken:

- betaling van achterstallige huurpenningen tot rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst (hetgeen 25 februari 2004 dan wel 10 maart 2004 is geworden) (voorzieningenrechter in vonnis d.d. 30 april 2004 ten aanzien van B.Th.Hofs en R.T.B.Hofs)
- bevestiging van deze uitspraak door het Hof in het arrest d.d. 6 juli 2004 ten aanzien van beide heren Hofs
- de president van de rechtbank Almelo, zijnde mr. A.R. van der Winkel, zegt onder punt 18 van zijn Beschikking d.d. 6 juli 2006 in het kader van een verzoekschrift van mij en mijn echtgenote om de schuldsaneringen tussentijds te doen beëindigen het volgende:

“De schuldenaren betwisten de hele vordering van V.N.I. De bewindvoerder heeft verklaard dat hij, na bestudering van de stukken, geen aanleiding ziet om de vordering van V.N.I. te betwisten (let wel, de door V.N.I. ingediende vordering betreft € 243.000,-- + € 27.000,-- aan incassokosten, Hofs sr.). De rechtbank is echter van oordeel dat V.N.I. op het moment dat de toepassing van de schuldsaneringsregeling werd uitgesproken, (1 maart 2005, Hofs sr.) jegens de schuldenaren op basis van het kortgedingvonnis en het arrest over een titel beschikte (ook thans nog beschikt) om een vordering van ca. € 70.000,-- te incasseren”.

Deze beschikking is door mij als produktie 41 overgelegd bij mijn akte d.d. 18 augustus 2009

- In een brief van de Rechtbank te Almelo d.d. 17 juli 2006 naar aanleiding van mijn vraag betreffende de behandeling van de rechtbank van het verzoekschrift tot faillietverklaring d.d. 17 november 2004 van V.N.I. schrijft de rechtbank o.a. (letterlijk citaat):

“Het voormelde faillissementsrekest is ter zitting van 22 december 2004 door de rechtbank behandeld. Die behandeling is toen niet afgerond, maar twee weken aangehouden om u in de gelegenheid te stellen de opeisbare vordering van de aanvrager V.N.I. ad € 72.000,-- te voldoen . . .”

(onderstreping door mij)

Ook uit deze brief blijkt, dat de vordering van V.N.I. ten tijde van de faillissementszitting d.d. 21 december 2004 maximaal ca. € 72.000,-- kon bedragen, hetgeen bewezen correct is.

Deze brief is door mij als produktie 42 overgelegd bij mijn akte d.d. 18 augustus 2009.

- géén betaling van achterstallige huurpenningen (de kantonrechter in haar eindvonnis d.d. 24 april 2007 ten aanzien van R.T.B.Hofs)

- betaling van huurpenningen tot 14 maart 2007 (het Hof in zijn tussenarrest d.d. 8 december 2009 ten aanzien van R.T.B.Hofs)
- in haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009 stelt de kantonrechter onder r.o. 4.3.1, dat de bewindvoerder de huurovereenkomst heeft opgezegd tegen de datum waarop de WSNP is uitgesproken (1 maart 2005). Dit brengt met zich mee, dat de huurovereenkomst tussen Hofs sr. en V.N.I. uiterlijk na drie maanden is geëindigd en Hofs sr. na die datum geen huur meer is verschuldigd, aldus de kantonrechter.
- in haar tussenvonnis van 17 november 2009 stelt de kantonrechter onder r.o. 2.3 echter, dat ik huurpenningen tot 16 september 2005 ben verschuldigd.

Het moge duidelijk zijn, dat door de bovengenoemde gang van zaken de eenheid van rechtspraak, die volgens de deskundigen in Nederland op een hoog niveau staat (Raad voor de Rechtspraak, de Commissie Deetman), weer een flinke impuls ten goede heeft gekregen !!

U en V.N.I. zelf zijn tijdens de loop van de procedure de volgende meningen toegedaan:

- betaling van achterstallige huur tot 25 februari 2004, de datum van ontruiming waarna het pand weer verhuurd kan worden aan een andere huurder, die wel huur betaalt (dagvaarding d.d. 8 januari 2004 betreffende het ontruimingskortgeding);
- betaling van achterstallige huurpenningen tot 10 maart 2004, de datum waarop het huurcontract eindigt door opzegging door curator mr. Haafkes (dagvaarding d.d. 23 december 2003);
- betaling van huurpenningen tot 1 juli 2005, omdat daarna het huurcontract is beëindigd, zoals gemeld door V.N.I. aan belastinginspecteur de heer G.H.Bennink tijdens een boekenonderzoek;
- betaling van huurpenningen tot en met april 2005, zoals door V.N.I. gemeld in een brief aan mijn bewindvoerder mr. Daniëls in de wettelijke schuldsaneringsregeling met als bijlage de (achterstallige) huurberekening d.d. 18 maart 2005;
- betaling van huurpenningen tot 30 juni 2005 (brief van 4 juli 2005 van mr. Begheijn aan R.T.B.Hofs);
- betaling van huurpenningen tot 1 juli 2005 (bewindvoerder tijdens de verificatievergadering d.d. 30 maart 2007 (zie proces-verbaal), waartegen V.N.I. geen bezwaar heeft gemaakt, terwijl zij dit op grond van artikel 119 Fw. had kunnen doen;
- betaling van huurpenningen tot en met 14 maart 2007, omdat op die datum de huurovereenkomst van rechtswege is beëindigd (Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 ten aanzien van R.T.B.Hofs);
- betaling van huurpenningen tot en met 14 maart 2007. Omdat de looptijd van de procedures tegen zowel R.T.B.Hofs als B.Th.Hofs de duur van de initiële huurovereenkomst (5 jaar) zou overschrijden heeft V.N.I. ervoor gekozen om haar vordering te beperken, in die zin dat ontbinding per 14 maart 2007 is gevorderd, aldus V.N.I. (Akte Uitlating Producties d.d. 3 maart 2009 ten aanzien van mijzelf);

Uit deze stelling blijkt in de eerste plaats, dat u en V.N.I. de mening zijn toegedaan, dat het huurcontract ook na 14 maart 2007 eigenlijk gewoon doorloopt en dat u beiden heel goed weet, dat een van rechtswege beëindiging na 5 jaar niet mogelijk is.

In de tweede plaats blijkt ook, dat u en V.N.I. vinden, dat de beëindiging van de huurovereenkomst nog moet worden vastgesteld, terwijl onder punt 6 van de betreffende Akte eerst is beweerd, dat het Hof als bindende eindbeslissing heeft bepaald, dat de huurovereenkomst is geëindigd op 14 maart 2007.

- etc. etc.

De kluwen is mega en niet meer te ontwarren, maar dat is ook niet nodig want de simpele feiten zijn:

Ik ben nooit de huurder van het pand van V.N.I. geweest en R.T.B.Hofs evenmin. De huurder van het pand was Xenon Webstore B.V.i.o. dan wel Xenon Webstore V.o.f., de bestuurders waarvan (zijnde de heren R.T.B.Hofs en M.C.Mensink) verantwoordelijk waren voor de verplichtingen uit de huurovereenkomst tot 3 september 2002, de datum van de getekende onderhandse akten van bedrijfsoverdracht, waarin is vastgelegd hetgeen er in de voorafgaande periode allemaal is geschied.

Het wekt bovendien ook zeer veel bevreemding en is gezien de gang van zaken ten principale onjuist, dat de kantonrechter niet wenste te wachten op het eindarrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr., terwijl zij eerst heeft verkondigd het wenselijk te vinden daarop uit proceseconomisch oogpunt te willen wachten en zij tijdens de comparitie van partijen het tussenarrest d.d. 8 december 2009 reeds volop in haar overwegingen heeft betrokken. Vervolgens wijst zij plotseling een op zijn zachtst gezegd op een aantal punten zeer onduidelijk vonnis en verklaart zij dit nota bene uitvoerbaar bij voorraad, terwijl zij onder haar r.o. 2.1 verschuldigdheid huur duidelijk afwijkt van de visie van het Hof en V.N.I. aangaande de beëindigingsdatum van de huurovereenkomst en tevens aangeeft, dat ik de beëindigingsdatum heb gesteld op het moment van de ontruiming in 2004. Dit laatste natuurlijk naar aanleiding van mijn zeer uitgebreide betoog in met name produktie 33 ter comparitie van partijen, waarvan de kantonrechter in haar r.o. 2.1 stelt, dat wat daar ook van zij, nu de kantonrechter bij tussenvonnis ter zake een eindbeslissing heeft gegeven, daarop in deze procedure nimmer meer kan worden teruggekomen, hetgeen zeer veelzeggend is. Overigens kon zij volgens vaste jurisprudentie wel degelijk terugkomen op haar eindbeslissing, maar vond zij het allemaal wel prima zo. Een rechter is toch niet verantwoordelijk voor zijn misslagen, nietwaar !!

De kreet: *des dat de een betalende de ander zal zijn bevrijd*, die eerst regelmatig werd gebezigd in meerdere processtukken is stilaan verstomd, hetgeen geen verwondering kan wekken bij zoveel fraude, bedrog en knoeiwerk, waardoor een gelijklopende uitspraak in de procedure bij het hof en het kantongerecht hoe dan ook reeds niet meer tot de mogelijkheden behoort.

V.N.I. zelf stelt in haar Akte Uitlating Produkties d.d. 3 maart 2009 ten aanzien van mijzelf onder punt 17 nogmaals uitdrukkelijk, dat de heren Hofs jegens V.N.I. hoofdelijk aansprakelijk zijn voor haar schade als gevolg van de ontbinding van de huurovereenkomst, zijnde in hoofdsom het totale bedrag aan onbetaald gebleven huurpenningen.

In haar Akte van 23 juni 2009 eveneens ten aanzien van mijzelf stelt V.N.I. onder punt 8, dat zij bereid is te wachten op het oordeel in het eindarrest van het Hof in de procedure tegen Hofs jr., waarbij ik dan wel moet verklaren, dat ik het oordeel van het Hof omtrent de omvang van de vordering als juist zal erkennen, zodat V.N.I. de kantonrechter kan verzoeken om mij tot een gelijk bedrag te veroordelen.

Die bereidheid komt voort uit de overweging van de kantonrechter in r.o. 4.3.2 van haar tussenvonnis d.d. 19 mei 2009, waarnaar V.N.I. onder punt 7 verwijst en in welke rechtsoverweging de kantonrechter overweegt, dat het vanuit proceseconomisch oogpunt bezien wenselijk zou zijn om het eindarrest van het Hof in de procedure tussen V.N.I. en Hofs jr. af te wachten.

Expliciet vermeldt V.N.I. onder punt 9. van deze Akte nog, dat de achterliggende gedachte van de kantonrechter om uit proceseconomisch oogpunt bezien te wachten op het eindarrest van het Hof in de zaak V.N.I./Hofs jr. het daarbij enerzijds gaat om het voorkomen van tegenstrijdige uitspraken en anderzijds wordt beoogd om kosten en tijd te besparen door niet in twee afzonderlijke procedures over hetzelfde onderwerp te procederen.

Alleen al vanwege de onderstreepte gedeelten, die nu juist de kern van de zaak betreffen, zou V.N.I. ondanks het vonnis van de kantonrechter niet hebben kunnen overgaan tot het uitbrengen van het exploit d.d. 20 mei 2010 met daarin de eis, dat er binnen twee dagen door mij betaald moet worden, waarbij het bedrag van € 312.633,58 bovendien nergens op slaat.

Ik wijs u ten overvloede nog op de zeer uitgebreide Akte, die mijn zoon op 16 maart 2010 bij het Hof heeft uitgebracht en waarop nog niet is beslist. Bovendien zal hij bij wederom een verkeerde uitspraak onmiddellijk in cassatie gaan.

De kantonrechter gaf ter comparitie op een vraag van mijn echtgenote hoe te handelen bij twee verschillende uitspraken als antwoord, dat dat het probleem van de betreffende advocaat was. Daarbij was het natuurlijk niet de bedoeling, dat deze advocaat meteen met executiemaatregelen zou gaan dreigen, ook al zou het vonnis van de kantonrechter uitvoerbaar bij voorraad zijn, hetgeen door de kantonrechter natuurlijk niet anders geformuleerd kon worden, omdat V.N.I. dit zo in haar dagvaarding had gesteld.

In de door mij nog uit te brengen akte naar aanleiding van het door V.N.I. overgelegde tussenarrest van het Hof d.d. 8 december 2009, het mogen uitbrengen van die akte mij uitdrukkelijk door de kantonrechter was toegezegd, had ik reeds gepland de kantonrechter te verzoeken de uitvoerbaarheid bij voorraad niet toe te wijzen vanwege de evident door haar en het Hof begane juridische misslagen. Zij heeft mij echter de gelegenheid om nog een akte uit te brengen ontnomen, waarbij zij in strijd met een goede procesorde heeft gehandeld en tevens ten aanzien van mij ernstig inbreuk heeft gemaakt op het principe van hoor en wederhoor. Uzelf weet als advocaat heel goed, dat deze handelwijze van de kantonrechter ontoelaatbaar is.

Ik verzoek u tenslotte uw cliënte V.N.I. Enschede B.V. mede te delen, dat zij het bedrag van **€ 35.970,63**, incl. B.T.W. , zoals berekend op bijlage 1, binnen 14 dagen aan mij dient over te maken op mijn rekening nummer 13.92.92.713 bij de Rabobank.

Bij niet betaling zal ik de vanaf 9 juni 2010 te vervallen wettelijke rente in rekening brengen, incassomaatregelen treffen en indien nodig nog andere rechtsmaatregelen treffen.

Hoogachtend,

B.Th.Hofs
Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten

Tel. 0548-367422

Bijlage: 1